

disse Domæner, thi ved Udstykningen drages Grunden jo i Virkeligheden bort under dette Embede, da Jorden derved gaar over til smaa Landbrug.

Raffnsøe: Den Stilling, der skal oprettes som Domæneforvalter i de sønderjydske Landsdele, vil jeg nærmest sammenligne med en Godsforvalterstilling paa et større Gods her i Landet. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at der fandtes ikke noget lignende i dansk Administration. Dertil vil jeg sige, at den danske Stat ikke hidtil har ejet større Ejendomme, naar undtages et Par enkelte Forsøgsgaarde, saa en saadan Stilling har ikke været nødvendig. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi faar oprettet en saadan Stilling for Sønderjyllands Vedkommende, og at den bliver besat med en praktisk Mand. Det kunde dog ogsaa tænkes, at der kom til at foreligge juridiske Spørgsmaal, og derfor maa det være nødvendigt, at Domæneforvalteren kan faa juridisk Bistand, f. Eks. til Affattelse af Forpagtningskontrakter eller lignende.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, mente, at alle disse Domænegaarde kunde udstykkes til mindre Landbrug. Der er selvfølgelig en hel Del af dem, der er egnede til en saadan Udstykning, men saa vidt jeg ved, findes der paa de fleste af disse Domænegaarde ganske fortrinlige Bygninger, som er opførte af de hittidige tyske Forpagtere med Tilskud fra den tyske Stat, Bygninger, som det jo vil være umuligt at faa noget ud af, dersom hele Ejendommen skal udstykkes. Der er vel ogsaa nogle enkelte Ejendomme med daarlige Bygninger, og dér vil hele Jordtilliggendet jo kunne stykkes ud til mindre Landbrug.

Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget en Passus, som jeg gerne vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister om Betydningen af. Der staar nemlig følgende: „Endelig er fra dansk Side hævdet, at de 3 Gaarde: Ladegaard i Kværs Sogn (ca. 160 ha), Benniksgaard i Rinkeæs Sogn (ca. 137 ha) og Kejnæsgaard i Lysabild Sogn (ca. 207 ha), der indtil 1919, da de bortsolgte, alle tilhørte den saakaldte hannoveranske Klosterfond, . . . maatte betragtes paa samme Maade som de den prøjsiske Stat tilhørende Aktiver, der i Henhold til Versailles-Traktatens Artikel 256 er overgaaede til den danske Stat mod Betaling til Erstatningskommissionen“. Det, jeg vil tillade mig at spørge om, er, om de Ejendomme, der er nævnte her, er indbefattede i den Erstatningssum, som er betalt af den danske Stat til Commission de Réparation, saaledes at

det ikke gaar her som med de Ernst Günther'ske Ejendomme, at Staten sluttelig maa købe dem. Som jeg ser, mener Regeringen, at Ejendommene maa tilfalde den danske Stat i Henhold til Artikel 256 i Versailles-Traktaten, men det er dog maaske et Spørgsmaal, om dette holder Stik.

Jeg skal med disse Par Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig videre Behandling i dette høje Ting.

Lageri: Paa egne Vegne saavel som paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det har særlig glædet mig, at den højtærede Landbrugsminister forleden ved Fremsættelsen meddelte, at de samvirkende danske Husmandsforeninger vil faa Lejlighed til at blive repræsenteret i det Udvalg, der er foreslaaet. Derved, synes jeg, er der givet Forudsætninger for, at Udstykning vil blive foretaget, saa vidt det er muligt, og derfor skal jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har mødt her i Tinget, idet jeg beklager, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke som de 3 andre ærede Ordførere helt og fuldt kunde give Lovforslaget sin Tilslutning. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte, at her var jo Tale om at oprette et fast Embede, og et saadant Embede maatte kunde undværes. Det syntes at være det ærede Medlems Opfattelse, at man blot behøvede at udstykke Ejendommene, saa var hele Sagen dermed klar. Selv om man nu vilde gaa den Vej, ligger Forholdet dog ingeni lunde saa simpelt. Det ærede Medlem vil vide, at disse Ejendomme alle er behæftede med Kontrakter, som vi maa respektere, Kontrakter, der først udløber efterhaanden, og Spørgsmaalet om Anvendelse, -Salg og Udstykning kommer først til at foreligge for disse Ejendomme en for en, efterhaanden som de bliver forpagtningsledige. Det bliver da nødvendigt, at Staten forbereder sig til den Opgave — som den forøvrigt allerede staar midt i — at administrere disse store Besiddelser. Naar det her er nævnt — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Raffnsøe som Ordfører for det konservative Folkeparti —, at Staten her vil komme til at staa paa samme Maade som en Godsejer, kan jeg give det ærede Medlem ganske Ret. Der er kun den Forskel, at det bliver en større Godsejer, end vi, i hvert Tilfælde hidtil, har kendt her i Landet, hvor dog